

denne Kategori maa gaa ud, naar der er Tale om at yde Bidrag af den samlede Kirkes Indtægter til Restaurering af Kirker.

Med Hensyn til Hundstrup Kirke i Aalborg Stift gør der sig et ganske mærkeligt Forhold gældende, idet Staten ved Kirkeministeriet er gaaet ind paa, at denne Kirke overgaa til Selveje, skønt den, hvad der forekommer mig ganske lovstridigt, ikke er i Besiddelse af en saadan Kapital, at den kan foretage nødvendige Restaurationer, som maatte paakomme. Det oplyses i Anmærkningerne, at denne Kirke for nylig er overgaaet til Selveje med en Kapital paa 27 000 Kr., uagtet det ved den over Kirken afholdte Kommissionsforretning var anset for nødvendigt at henlægge til Kirken 46 450 Kr. Det forekommer mig unægtelig, at naar Kirkeministeriet er gaaet med til trods dette at lade Kirken overgaa til Selveje, saa er det sandelig Statens Pligt at sørge for, at disse Penge kommer til Stede, hvis det er nødvendigt at skaffe dem i Henhold til Lovens Krav, og det er — jeg kunde næsten fristes til at sige fedtet, men det Ord maa jeg naturligvis ikke bruge for den højtærede Formand, men det forekommer mig unægtelig at være noget i den Retning, naar man vil begære, at disse Penge skal skaffes til Veje paa den Maade, Ministeren her foreslaar.

Naar der endelig er Forhold til Stede som ved den sønderjydske Kirke, som jeg af andre Grunde bestemt mener, det burde være Statens Pligt at sørge for at sætte i Stand, naar der overhovedet er Tale om sønderjydske Kirker, som paa Grund af Markkursens Fald har lidt ganske særlig, hvor det er en *vis major*, kan man sige, som har gjort, at de er kommet i Nødstilstand, saa forekommer det mig, at man ikke kan sige, at de hører ind under det regelmæssige Kirkebudget, men at det maa være Staten, som ifølge § 3 kommer til at overveje, hvor meget den vil bidrage til, at disse Kirker sættes i den rette Stand.

Jeg vil rekapitulere, hvad jeg mener med Hensyn til dette Spørgsmaal. Jeg mener, at Staten bør betale disse Nødhjælpspenge til nødstedte Kirker; og vil den højtærede Minister have dette Spørgsmaal løst specielt, er det efter min Mening Ministerens Pligt at forelægge et Lovforslag, som kan blive nøje overvejet her i Rigsdagen, fordi der her er et nyt Princip, som man ikke uden videre bør gaa med til, før man har faaet nøjagtig overvejet, hvilke Følger det vil kunne faa for Frem-

tiden; og endelig for det tredie forekommer dette Forhold mig i allerhøjeste Grad at minde om, hvor nødvendig Nedsættelsen af den Kommission er, som der var Tale om i det i Fjor forelagte Lovforslag.

Et andet Spørgsmaal, jeg kunde have Lyst til at tangere, skønt det er fremdraget fra anden Side, er Spørgsmaalet om Ministerens Stilling til Kirkefonden. Det Angreb, som Kirkefonden har været udsat for fra Bladet „Social-Demokraten“, har været i den Grad ubilligt og uretfærdigt i enhver Henseende, at man maa forbaus over, at det ikke fra Ministerens Side er blevet mødt paa en meget energisk Maade, da man dog maa formode, at den højtærede Minister har Indflydelse paa dette Blad. Jeg er tilbøjelig til at antage, at den højtærede Minister følte sig som de gamle græske Guder, der, som bekendt, saa, at det var forgæves at kæmpe imod Dumheden. Men det kan nu ikke nytte, naar man sidder i den Stilling, som den højtærede Minister gør, og navnlig naar det netop — som ved Behandlingen af et Lovforslag i sidste Samling — har vist sig, at den højtærede Kirkeminister har en varm Interesse for Kirkefonden — han ønskede jo ganske bestemt, at der i den omtalte Kommission skulde være en Repræsentant for Kirkefonden — og naar den højtærede Minister sigter hen imod, at Folkekirkens Forhold skal forandres saaledes, at der i hvert Fald kommer et friere Forhold, helst en Adskillelse mellem Kirke og Stat vil Ministeren sige, saa forekommer det mig, at Ministeren paa enhver Maade maa understøtte de Bestræbelser, der er fremme, gaaende ud paa at frigøre Kirken fra Staten, og det er ganske tydeligt og klart, at i saa Henseende findes ikke i vort Land noget, der kan jævntilles med Københavns Kirkefond.

Naar man nu bl. a. har sagt under de Angreb, der har været rettet imod Kirkefondet, at dette arbejder med Penge, der kommer fra den danske Befolkning, saa forekommer det mig, at der maa nedlægges en absolut Protest imod dette Udtryk. Der kommer ikke Penge til Kirkefonden fra den danske Befolkning; der kommer i Ordets egentlige Forstand kun Penge ind til denne fra den danske Menighed, og ganske specielt fra den Del af den danske Menighed, som er klar over, at der maa arbejdes her inde i København paa en ganske særlig Maade. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa disse Angreb, nu er de jo ogsaa tilstrækkelig besvaret fra Kirkefondens Side; men jeg be-